

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5709/2018
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., чији су пуномоћници Миљана Војислављевић и Златибор Војислављевић адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4084/17 од 05.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4084/17 од 05.04.2018. године - дела првог става изреке којим је одбијен тужбени захтев и другог става изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4084/17 од 05.04.2018. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Сурдулици П 904/2016 од 17.05.2017. године и обавезан тужени ББ из села ... да на име накнаде штете исплати тужиоцу АА из ... износ од 203.400,00 динара са законском затезном каматом од 17.05.2017. године до исплате у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења, док је за вишак од досуђеног износа до траженог износа од 3.662.640,00 динара са каматом на тај износ тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана које су законски разлози за овај ванредни правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП). Наводи ревизије којима се у суштини указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП учињену у поступку пред другостепеним судом нису основани, јер је оценом изведених доказа утврђено да тужилац није крив за раскид уговорног односа у којем су се странке налазиле и да зато има право на накнаду штете.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су током 2011. године закључиле усмени уговор о заједничком улагању ради узгоја ... и поделе добити на једнаке делове. Тужилац је у заједнички посао уложио новчана средства обезбеђена уговором о кредиту, која је искористио за куповину садница и њихов транспорт, набавку система за наводњавање и ограђивање земљишта за узгој, али се обавезао и да ће лично или преко ангажованих радника, заједно са туженим, радити на одржавању ..., њиховом прскању, окопавању, резању и берби. Тужени је у заједнички посао уложио земљиште свог оца које је искрчио, узорао и припремио за садњу, купио половну цистерну за воду и позајмио пумпу јер тужилац ту опрему није набавио када је било потребно извршити наводњавање, и заједно са супругом (тужиочевом сестром) током 2011. и 2012. године радио на узгоју засада. Тужилац није обављао радове на одржавању засада лично, нити је за те послове ангажовао раднике, због чега је тужени у пролеће 2013. године раскинуо уговор. Поводом захтева тужиоца за накнаду штете тужени му је понудио да у следеће две године сам ради на узгоју ... или да му обезбеди другу парцелу на којој би посадио исти број садница. Обе понуде тужилац је одбио. Инвестициони период потребан да би саднице ... достигле пуни род износи седам година, а профитабилни период експлоатације износи ... година. Измакла корист за инвестициони период износи 203.400,00 динара, а за профитабилни период 1.627.320,00 динара. Тужени је надокнадио тужиоцу новчана улагања тако што му је исплатио износ од 300.000,00 динара са припадајућом затезном каматом, досуђен правноснажном пресудом П 408/14 од 09.03.2016. године.

На овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио одредбе материјалног права - члан 132. став 1. Закона о облигационим односима и чланове 189. став 3. и 192. истог закона.

На основу тих одредаба, тужилац има право на накнаду материјалне штете - изгубљене користи, али само до висине досуђеног износа, јер је својим радњама - одбијањем понуда туженог допринео да штета буде већа. У том контексту, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, засновани на оспоравању утврђеног чињеничног стања у вези са односом странака након једностране изјаве туженог да раскида уговор. Оценом изведених доказа (исказ тужиоца са расправе пред другостепеним судом) утврђено је да је тужилац одбио понуде туженог да одређено време (две године колико је трајао уговорни однос) сам убира приход од већ постојећег засада или да на другом земљишту које би му обезбедио тужени сам узгаја Одбијање ових понуда другостепени суд је правилно оценио као допринос тужиоца за настанак и висину штете и зато одбио његов тужбени захтев којим је тражио изгубљену добит и за време по протеклу инвестиционог периода потребног да би ... достигле пуни род. Разлоге које је о томе навео другостепени суд у

образложењу побијане пресуде прихвата и ревизијски суд, налазећи да нису доведени у сумњу наводима ревизије.

С тога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Трошкови туженог за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни за вођење ове парнице. Због тога је такав захтев туженог одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић